

allerede tidligere været fremsat Beflagelse over den Maade, hvorpaa Marschpengene blive udbelte, deels med Hensyn til Besværlighederne ved at faae dem udbetalte paa forskjellige Steder, deels med Hensyn til, at de ikke ere tilstrækkelige. Udvalget har troet at burde spørge om, hvad der er foretaget, og har glædet sig ved at erfare, at Ministeriets Opmærksomhed for Sagen var vaak, og at navnlig Justitsministeren har tilskrevet Krigsministeren og faaet Svar. Sagen er imidlertid ikke kommen til endelig Afgjørelse, og Udvalget har derfor ikke villet stille bestemte Forslag, men man har blot villet vise, at Sagen var under Ventilation, og udtale det Haab, at Sagen ikke skal blive staaende herved. Navnlig maa det haabes, at i Forbindelse med Hærplanen, som snart vil komme under Forhandling, en bedre Ordning af Marschpengene vil finde Sted, et Forhold, som Ministeriet har sin Opmærksomhed henvendt paa. — Den næste Post i Betænkningen angaaer nogle mindre Godtgjørelser til visse Hospitaler, til deels bestaaende af meget smaa Poster, som det maa ansees for behøvede at skulle besfatte sig med hvert Aar. Man har ikke udtalt sig imod, at de vedkommende Hospitaler kunde have en Berettigelse til Godtgjørelserne, men man vil have Sagen undersøgt, og, hvis Berettigelsen da konstateres, bør man søge en Afsløsning, ikke blot, som man nærmest kunde sig, ved contant Betaling, men, hvor Summen er større, ved overhovedet at opføre en Udgift een Gang for alle, for at faae disse Godtgjørelser capitalisere ved at lade Vedkommende faae Stats-Obligationer. — Den næste Post angaaer Ministerens Endringsforslag Nr. 96 og Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 27. De Herrere ville have læst en Skrivelse fra Justitsministeren, ifølge hvilken han er opfordret til at komme Flakkebjerg Opdragelsesanstalt imøde, da den har ifinde at anlægge en Filialanstalt. Det albeles overveiede Fleertal af Udvalget yder Forstanderen for Flakkebjerg Anstalt og Anstalten overhovedet sin fulde Anerkjendelse, troer, at Anstalten gjør overmaade stor Gavn, og mener, at der allerede paa Grund af Straffelovens Paragraffer 35 og 36, der omhandle, hvorledes man

skal behandle Forbrydere, der ere i en saauung Alder, at det ikke er rigtigt at anvende Lovens strengeste Straf paa dem, maa lægges Vægt paa denne og andre Anstalter af samme Art, men mener, at man bør overlade det til Ministeren, hvor det paa anden Maade kunde see, at virke forbedrende paa unge Forbrydere. Man ønskede ikke den samme Straf som paa Ældre anvendt her, og Ministeren vilde estey de saaldne Udtalelser ikke have anden Udvei end visse Anstalter. Der har foreligget for Udvalget mere detaillerede Skrivelser end den her aftrykte fra Ministeren, navnlig ogsaa fra selve Anstalten, og for Udvalget har det været klart, at Anstalten burde have nogen større Udstrækning. Det er paa-tænkt at oprette en ny Anstalt i Sjælland og dertil at kjøbe en Eiendom paa et Par Hundrede Tønder Land. Udvalget har ikke villet indlade sig paa at anslaae de Udgifter, dette vilde medføre eller at gribe ind i Detaillen af denne Sag. Medens det har anseet det for rigtigt, at Noget gjøres, har det under de nuværende trykkende Forhold ikke fundet Anledning til at understøtte Anstaltens Andragende om et Tilskud af 30,000 Rb. eller Ministerens mere moderate Forslag om et Tilskud af 20,000 Rb. Man har meent, at man under de nuværende Forhold maatte være meget betænkelig ved saastore Udgifter, saameget mere som det af det Regnskab, der er forelagt af vedkommende Comitee, sees, at Anstalten har en rentebærende Capital af circa 31,000 Rb. til den gamle Anstalt og af circa 19,000 Rb. til den nye Anstalt. Man har meent, at med en saadan Capital af 50,000 Rb. maa det være let for Anstalten at udrede, hvad der behøves contant til at anskaffe den nye Eiendom, som var nødvendig, men at Anstalten derimod vilde trænge til et vist Tilskud fra Statskassens Side. Dette Tilskud har den Comitee, som jeg før omtalte, anslaaet til 2,000 Rb., idet den gif ud fra, at Anstalten maatte have ikke alene Renter af Capitalen, men ogsaa saameget, at den kunde amortisere Noget af Capitalen. Heller ikke herpaa har Udvalget imidlertid kunnet gaae ind, og da man endvidere ikke har villet binde den berøgende Myndighed bestemt for en længere Aarrække, har man gjort Tilskudet afhængigt